

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division van 6 juni 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Dyson Ltd en Registrar of Trade Marks

(Zaak C-321/03)

(2003/C 239/01)

Beroep, op 24 juli 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-323/03)

(2003/C 239/02)

De High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division heeft bij beschikking van 6 juni 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 juli 2003, in het geding tussen Dyson Ltd en Registrar of Trade Marks, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Is het in een geval waarin een aanvrager een teken (dat geen vorm is) heeft gebruikt dat bestaat uit een functioneel kenmerk dat deel uitmaakt van het uiterlijk van een nieuw soort waar, terwijl de aanvrager tot de datum van de aanvraag feitelijk een monopoliepositie met betrekking tot die waren heeft gehad, voor het verkrijgen van onderscheidend vermogen van het teken als bedoeld in artikel 3, lid 3, van richtlijn 89/104/EEG⁽¹⁾ voldoende dat een aanzienlijk deel van het relevante publiek op de datum van de aanvraag om inschrijving de relevante van het teken voorziene waren zijn gaan verbinden met de aanvrager en met geen andere producent?
2. Wat is er, indien dat niet voldoende is, verder nodig opdat het teken onderscheidend vermogen krijgt, en is het met name noodzakelijk dat degene die het teken heeft gebruikt, het als merk heeft gepropageerd?

⁽¹⁾ Eerste Richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten PB L 40 van 11.2.1989, blz. 1-7.

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 juli 2003 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door I. Martínez del Peral en K. Simonsson als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje door een regeling te handhaven:
 - die gunning van de zeevervoersdiensten op de ría de Vigo gedurende een periode van twintig jaar aan één enkele exploitant toestaat en ervaring met het vervoer op de ría de Vigo als gunningscriterium stelt, wat de bestaande exploitant bevoordeelt;
 - die toestaat openbare dienstverplichtingen op te leggen voor de vervoerdiensten in het seizoen met de eilanden of voor de lijndiensten tussen havens op het vaste land;
 - die toestaat, een restrictiever stelsel in te voeren dan het op de datum van de inwerkingtreding van de verordening (januari 1993) bestaande stelsel, namelijk de resolutie van 11 juni 1984;

- die voor de vaststelling ervan nooit met de Commissie is besproken,

inbreuk heeft gemaakt op de artikelen 1, 4, 7 en 9 van verordening (EEG) nr. 3577/92 ⁽¹⁾ en de krachtens deze verordening en het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten

Middelen en voornaamste argumenten

De ría de Vigo valt onder de territoriale werkingssfeer van verordening nr. 3577/92. Deze verordening heeft niet ten doel om de mededinging op een bepaalde markt te regelen. De omstandigheid dat het zeevervoer tussen de havens van de ría de Vigo lokaal is, sluit de toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten niet uit.

⁽¹⁾ van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer) PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7.

Hogere voorziening, op 25 juli 2003 (faxbericht van 21 juli 2003) ingesteld door D. José Luis Zuazaga Meabe tegen de beschikking, op 28 april 2003 in zaak T-15/03 tussen D. José Luis Zuazaga Meabe en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer), andere partij bij de procedure voor de kamer van beroep: Banco de Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Zaak C-325/03 P)

(2003/C 239/03)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 juli 2003 (faxbericht van 21 juli 2003) hogere voorziening ingesteld door D. José Luis Zuazaga Meabe, vertegenwoordigd door D. José Antonio Calderón Chavero en Natalia Moya Fernández, tegen de beschikking, op 28 april 2003 in zaak T-15/03 tussen D. José Luis Zuazaga Meabe en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer), andere partij bij de procedure voor de kamer van beroep: Banco de Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

Rekwirant concludeert dat het het Hof behage:

1. de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 28 april 2003 in zaak T-15/03 te vernietigen, aangezien rekwirant een zo groot mogelijke zorgvuldigheid en behoedzaamheid heeft betracht die normaal vereist is bij het verzenden van stukken aan het Gerecht van eerste aanleg;
2. de onderhavige hogere voorziening tegen de beschikking in zaak T-15/03 ontvankelijk te verklaren en de zaak bijgevolg voor afdoening naar het Gerecht te verwijzen overeenkomstig de middelen die zijn aangevoerd in het beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 24 oktober 2002, in zaak R 918/2001-2, met betrekking tot een oppositieprocedure tussen José Luis Zuazaga Meabe en Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van artikel 45 van 's Hof's Statuut: rekwirant beroept zich op het bestaan van belemmerende omstandigheden, die buiten zijn wil plaatsvonden, onvoorspelbaar en onvoorwaarspeld waren en op toeval of overmacht wijzen. De bevestiging, bij op 7 januari 2003 aan de Spaanse postdiensten afgegeven aangetekende brief, van het bij faxbericht van 3 januari 2003 bij het Gerecht van eerste aanleg ingestelde beroep, bleek buiten de wil van rekwirant immers te zijn mislukt. Het evenredigheidsbeginsel vereist dan ook een soepele behandeling door het Gerecht van eerste aanleg;
- schending van artikel 102 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg en artikel 81, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie: rekwirant betoogt dat aan de wegens afstand met tien dagen verlengde gewone termijn tien bijkomende dagen kunnen worden geteld om het bij faxbericht verzonden verzoekschrift te bevestigen;
- schending van artikel 103 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg en artikel 82 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie: rekwirant betoogt dat het evenredigheidsbeginsel kan en moet worden toegepast, zodat de vervaldatum voor de termijn in gevallen als het onderhavige, waarin rekwirante zijn verzoekschrift door een faxbericht liet voorafgaan, soepel wordt gehanteerd;